

Uplynulo 100 let

Kázání 3. 1. 2011 - Výročí 100 let školy pro neslyšící ve Valašském Meziříčí

Uplynulo 100 let. Co všechno se od té doby změnilo. Jak jinak vypadal svět. Co všechno lidé neznali a neměli. V žádném domě nebyla elektřina a nesvítily žárovky. Nikdo neměl televizi, rádio, počítač, telefon ani mobil. Po cestách nejezdila žádná auta, ve vzduchu nelétala letadla, tu a tam někdo viděl vlak. Co všechno lidé neměli, a přesto žili. Možná byli i spokojenější a šťastnější. Šťastí člověka není v tom, co má. Někdo má hodně věcí a velké možnosti a šťastný není. Někdo nemá skoro nic a stále si zpívá.

Jedna věc se v našem městě za sto let nezměnila. Před 100 léty zde stál tento kostel a stála tady už i vaše škola. Obě budovy zde sloužily stejnému účelu jako dnes. Do vaší školy chodí stále děti a mladí lidé. Také do kostela chodí lidé. Někdo se ale může ptát proč? Jaký to má smysl?

Budu vám vyprávět příběh. Do velkého města přijela poprvé babička s malou vnučkou. Když došly ke kostelu, vnučka se diví: „Babičko, jaký veliký dům! A jakou má vysokou věž! A podívej, babičko, tam nahoře vysoko na věži je plus.“ Babička se zasmála a říká vnučce: „To není plus, to je kříž!“ A malá Zuzanka zase volá: „Kdepak,

babičko, to je plus, my jsme se to učili ve škole.“ Babička pochopila, že to malé Zuzance asi jen tak nevysvětlí, pokrčila rameny a řekla: „Máš vlastně pravdu, kříž může být v našem životě plus a ne mínus, jak si mnozí lidé myslí.“

Proto tady stojí náš kostel! Aby lidé pochopili, že to, co v životě nemají, nebo to, co je trápí, nemusí být mínus, ale plus. Aby si díky tomu, co nemají, uvědomili, co všechno ještě mají, a děkovali za to Bohu. Aby si díky tomu, co nemohou, uvědomili, co všechno ještě dokážou, a děkovali za to Bohu.

Řeknu Vám, proč chodíme do kostela. Abychom často slyšeli, že existuje láska, že nás má Bůh rád. Někdo možná řekne: „Já neslyším, já tady chodit nebudu.“ Do kostela také chodíme, abychom se dívali na Ježíše. Vidíme Ježíše v Betlémě. Je chudý, ale je šťastný, protože má lásku. Vidíme Ježíše na kříži. Umírá, trpí, ale je šťastný, protože má lásku. Vidíme Ježíše, už není v hrobě. Vrátil se ze hřbitova. Ježíš žije. Zvítězil nad smrtí, protože má lásku. Láska je silnější než smrt. Proto chodíme do kostela. Přijď zase! Ježíš tě miluje. Ježíš je učitel lásky.

o. Pavel

Seznamte se

Petr Hruška

„Sám zbožný nejsem, ovšem ne že bych jím nechtěl být.“

(sv. František Saleský)

Narodil jsem se v červenci roku 1979 ve Valašském Meziříčí a pozornému čtenáři tedy jistě neušlo, že mi je již 31 let. Své dětství, které s přispěním rodičů a mých dvou bratrů a sestry bylo šťastné, jsem prožil v malé obci Příluky mezi Lešnou a Valašským Meziříčím. Myslím, že nepocházím z typicky věřící rodiny, i když rodiče do kostela chodí a i nás děti se k tomu snažili vést aspoň tím, že nás na ZŠ přihlásili do výuky náboženství. Pamatuji si, že v tomto dětském věku jsem víru po určitou dobu prožíval velmi silně. Po ukončení základní školy jsem šel na stavební průmyslovku a ačkoliv nemám pro technické obory příliš nadání, úspěšně jsem se probojoval až k maturitě. V této etapě svého života jsem také pozvolna přestal chodit do kostela a jak už to tak u dospívajícího člověka bývá, přišly i jiné zájmy než víra. Hledání v oblasti duchovna, sycené různou náboženskou a duchovní literaturou u mne však zůstalo a provází mě po celý život. Po střední škole jsem se k dalšímu studiu přihlásil na obor, který mne od dětství zajímal, a to na archeologii, konkrétně jsem začal studovat

obor Středověká archeologie na Slezské univerzitě v Opavě. Při střetu s realitou se však rozplynuly dětské sny a já zjistil, že vědecká práce není to, čemu bych se chtěl v životě věnovat. Studium jsem ukončil titulem Bc. a ze školy jsem odešel. Jelikož v té době byla v České republice ještě povinná základní vojenská služba, nemusel jsem se starat o to co budu po ukončení studia dělat a další rok jsem strávil v zeleném. Po vojně s ne příliš jasnou představou o svém dalším směřování jsem se přihlásil k Policii ČR v Praze, a zde jsem zůstal až do svého nástupu do noviciátu. Během mého pobytu v Praze jsem se také po jistém duchovním prožitku jako marnotratný syn vrátil zpět k Bohu a rovněž jsem se rozpomenul na dávnou dětskou touhu po kněžství a zasvěceném životě. Nechci se rozepisovat o všem, co se stalo od mého obrácení, ale byl to především boj, v kterém jsem se pral jednak se světem v touze po Bohu a jednak s Bohem v touze po světě. Nakonec jsem ale 31. října po výpovědi v práci přicestoval do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova v Ružomberku a to je vlastně zatím konec, nebo začátek?

Převzato z časopisu Listy, který vydávají novicové české a slovenské provincie jezuitského řádu.

Slovo života

leden 2011

Také letos se v týdnu od 18. do 25. ledna v mnoha částech světa, včetně České republiky, slaví Týden modliteb za jednotu křesťanů, iniciovaný Papežskou radou pro jednotu křesťanů a Světovou radou církví, který se na jiných místech světa připomíná o Letnicích.

Biblický verš, vybíraný pro Týden modliteb za jednotu křesťanů, každoročně komentovala Chiara Lubichová.

Téma zvolené pro letošní rok zní: „Setrvávali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách.“ (Sk 2,42) Předkládáme komentář Chiary Lubichové k verši ze Skutků apoštolů 4,32 z roku 1994

„Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné.“ (Sk 4,32)

Tato slova představují jeden ze způsobů literárního vyjádření (viz též 2,42; 5,12-15), kterým nás autor Skutků apoštolů zběžně seznamuje s první křesťanskou komunitou v Jeruzalémě. Charakterizovala ho nejen mimořádná svěžest a duchovní dynamika, modlitba, svědectví, ale především velká jednota, která by podle Ježíšova přání měla být nezaměnitelným znakem a zdrojem plodnosti jeho církve.

Protože Duch Svatý, kterého při křtu dostávají všichni, kdo přijímají Ježíšovo slovo, je duchem lásky a jednoty, spojil všechny věřící v jedno se Zmrtvýchvstalým a mezi sebou tak, že překonali všechny rozdíly rasy, kultury a sociálního postavení.

„Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné.“

Ale podívejme se na aspekty této jednoty podrobněji.

Duch Svatý vytvářel především jednotu srdcí a myslí mezi věřícími tím, že jim pomáhal překonávat všechny pocity, které v životě bratrského společenství jednotu ztěžují.

Největší překážkou jednoty je náš individualismus, lpění na vlastních myšlenkách, pohledech a osobním zalíbení. Svým egoismem budujeme bariéry, jimiž se izolujeme, a tak vylučujeme toho, kdo je jiný než my.

„Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné.“

Jednota vytvářená Duchem Svatým se na životě věřících nutně odrážela. Jednota myslí a srdcí se vtělovala do konkrétní solidarity a projevovala se sdílením majetku s bratřími a sestrami, kteří byli v nouzi. Právě proto, že jednota byla autentická, nedovolovala, aby ve společenství někteří žili v hojnosti, zatímco jiným by chybělo to potřebné.

„Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné.“

Jak tedy budeme žít Slovo života tohoto měsíce? Toto slovo zdůrazňuje společenství a jednotu, kterou nám Ježíš tolik klade na srdce a pro jejíž uskutečnění nám dává svého Ducha.

Snažme se hlasu Ducha Svatého naslouchat, a tak růst ve všem a všude v této jednotě. Zvláště překonávejme ve svém nitru všechny zárodky rozdělení, které v sobě neseme. Bylo by protismyslné, kdybychom chtěli být s Ježíšem sjednoceni a přitom byli mezi sebou rozdělení, chovali se individualisticky, jednali každý na vlastní pěst, navzájem se posuzovali nebo dokonce vylučovali. Proto je tedy třeba se nově obrátit k Bohu, který chce, abychom byli sjednoceni.

Kromě toho nám toto slovo pomůže stále lépe chápat rozpor, který je mezi křesťanskou vírou a sobeckým používáním hmotného majetku. V rámci našich možností nám pomůže být opravdově solidárními s lidmi, kteří jsou v nouzi.

Protože jsme v měsíci, kdy se slaví Týden modliteb za jednotu křesťanů, povede nás toto slovo též k modlitbě, posilování pout jednoty a ke sdílení lásky s našimi bratřími a sestrami z jiných církví, s nimiž máme společnou jedinou víru a jediného Kristova Ducha, kterého jsme dostali při křtu.

Chiara Lubichová

Modlitby matek

Co jsou modlitby matek?

Modlitby matek, modlitby otců a dětí víry patří do komunity Solace (útěcha).

Modlitby matek spojují matky, babičky a duchovní matky ve společné modlitbě za své děti, aby měly potřebnou oporu a radost z mateřství.

Modlitby matek začaly v Anglii v listopadu 1995 a rozšířily se do 118 zemí světa. ČBK naše hnutí schválila a zařadila mezi 21 laických hnutí v naší republice.

Vím, že každý, kdo pozná Pána Ježíše, se modlí za své děti! Ale uvědomily jsme si, že přesto, že jsme se za své děti modlily, když přišly problémy, Pánovi jsme je neodevzdaly. Říkaly jsme: „Pane, pomoz“, ale po ukončení modlitby jsme se dále strachovaly. Pochopily jsme, že to není skutečná důvěra v Boží přísliby a modlitba ve víře. Ve skutečnosti jsme Pánu jednou rukou náš problém odevzdaly, ale druhou rukou jsme si to hned braly zpět.

Duchovní zaměření MM spočívá v tom, že odevzdáváme Pánu své děti a jejich problémy. Obracíme se na něho s důvěrou a láskou, že je všemohoucí Bůh a může věci změnít. Toto se symbolicky uskutečňuje v době našich modliteb, když klademe jména dětí k patě kříže. Necháme je tam v košíku, který symbolizuje Boží ruce.

Na vytvoření skupiny stačí dvě matky. Setkávají se každý týden a dodržují pravidla mlčenlivosti. Během setkání se může každá matka podělit se svými starostmi s ostatními matkami bez obavy, že by se něco vyneslo. Ostatní matky ji podpoří svými modlitbami a ona cítí i podporu dalších matek, se kterými je skrze MM spojená. Na setkání používáme naši knížečku a scházíme se okolo stolu, na kterém jsou položeny kříž, svíčka. (On je světlo světa).

Bible – On je živé slovo.

Košík u paty kříže – tam klademe jména našich dětí napsána na malých papírových kolečkách. Je to symbol toho, že je odevzdáváme do Ježíšovy ochrany.

Tři dny modliteb (triduum)

Čtyřikrát ročně se setkávají modlitební skupiny po celém světě. Každé tři měsíce, v lednu, březnu, červnu a září po tři dny – pátek, sobota, neděle, se matky spojují v modlitbách na stejný úmysl. Je to čas milosti.

V **pátek** odprošujeme Pána za naše vlastní hříchy, proto se více soustředíme na modlitbu odpuštění a lítost. I v části chval chválíme Pána hlavně za dar odpuštění, za milosrdenství a lásku, se kterou nás přijímá.

V **sobotu** se modlíme za ty, kteří ubližují nám a našim dětem. Prosíme Pána o odpuštění pro ně. Například dealeri drog, lidé spojení s pornografií. Přimlouváme se za ně, aby jim Pán uzdravil jejich srdce.

V **neděli** chválíme Pána a děkujeme za vše, co dělá v našich životech. Ve chvílích odevzdání můžeme přinést nějaký symbol díku (květy, svíčky apod.)

V naší farnosti se bude Triduum konat v pátek 28. ledna po večerní mši svaté ve farním kostele, v sobotu 29. ledna přede mší svatou v 16.30 hodin v kostele sv. Jakuba v Krásně a v neděli 30. ledna po večerní mši svaté ve farním kostele.

Všichni farníci jsou na toto setkání zváni. Těšíme se na Vás! Hlavně vyzýváme mladé maminky, aby přišly!

MEZI GOTICKÝM PORTÁLEM A NEONOVOU REKLAMOU

„Vy jste světlo světa.“ (Mt 10,26-33)

Měl jsem jednou ve španělské Valencii na univerzitě přednášku o ikonách a po ní mě pozvali na oběd do studentské koleje. Padla tam otázka: „Co si myslíte o změnách ve východní Evropě a o budoucnosti církve v příštím světě?“

Jaké mají křesťané naděje? Řekl jsem, že nejsem prorok, ale pokud chtějí slyšet můj soukromý názor, pak nevidím důvod ho tajit. Nemyslím, že se svět bude dále dělit na národy křesťanské, muslimské, buddhistické a jiné. Mísení kultur v dnešním světě je už příliš velké. Kdo však v tomto globálním světě prohraje? Zdá se, že to budou křesťané,

neboť se nakonec ukáže, že je jich menšina. V nábožensky smíšených státech již nebudou moci udávat základní tón a budou se muset smířit s tím, že zákony a zvyky ztratí křesťanský ráz – a to i v zemích s jejich dvoutisíciletou tradicí. Bude to škoda, nebo spíš zisk?

Jelikož jsem předtím mluvil o ikonách, vrátil jsem se zpátky k tomuto tématu, resp. k místu, kde jsem vysvětloval malířskou techniku světla. Obvykle při této příležitosti promítám diapozitivy tří umělců: španělského Murilla, italského Fra Angelica a ruskou ikonu proroka Eliáše. Pro všechny tři je světlo symbolem Ducha svatého, Boží milosti. Murillo ho využil k tomu, aby znázornil, jak je Matka Boží plná milosti. Sedí s dítětem na prostém sedátku a je celá zalitá světlem, zatímco všechno okolo je tmavé. Idea obrazu je tedy jasná: zatímco celý svět byl v temnotách, Boží Duch sestoupil na Marii plnou milosti a v jejím dítěti zazářila plnost božství.

Docela jiné pojetí světla má Fra Angelico na nástěnných malbách v klášteře San Marco ve Florencii. Vidíme zde klášterní prostor celý zalitý světlem, které proniká vším. Osoby Panny Marie i anděla jsou skrz naskrz prosvícené, jako by se staly skoro průhlednými. Odpovídá to obrazu zbožného řeholníka žijícího ve svém klášteře. Je to prostředí proniknuté a prosycené zbožností, která ale přetváří všechny, kdo se v něm pohybují. Síla Ducha svatého je zduchovňuje.

A nakonec třetí obraz – je jím ruská ikona svatého Eliáše. Je známo, že na ikonách světlo neproniká z vnějšku dovnitř, nepřichází zvenčí ani shora. Duch svatý sídlí v srdci člověka, a proto na ikonách vychází světlo zevnitř, vyzařuje z tváře, z očí, z celé osoby. Je to sám světec, který osvětluje své okolí a celý svět, a tak naplňuje Kristovo poslání: „Vy jste světlo světa“ (Mt 5, 14).

Od tohoto technického výkladu malby jsem pak přeskočil k otázce, jež zazněla v úvodu – o situaci křesťanů ve světě. Zdá se mi, že na počátku odpovídala jejich situace pojetí, které vidíme na Murillových obrazech. Postavy Písma i první apoštolové jsou Boží vyvolení, privilegovaní uprostřed světa, který se Bohu odcizil. Na nich doslova spočinulo světlo shůry, jsou ojedinělým výrazem Boží milosti. Malá družina prvních křesťanů se pak rozrostla jako hořčičné zrnko a začala postupně přetvářet svět – nejdříve římskou říši a pak Evropu zavalenou vpádem barbarů. Vytvořilo se křesťanské prostředí pronikající do všech vrstev života společnosti: do vzhledu měst a vesnic, do zákonů, škol, umění, lidových zvyků. Kdo v tomto prostředí žil a rostl, stával se člověkem křesťanským. Byl jako osoby na obrazech Fra Angelica: žil ve světle a dával se tímto světlem proniknout. Na tuto situaci jsme si tak zvykli, že ji považujeme nejen za ideální, ale dokonce za jedinou normální. Jak nás tedy musí mrzet, když pozorujeme, jak se dnes tento svatý prostor znečistil odpadky všeho druhu. Co máme dělat? Nejdřív si přiznejme, že tato situace není tak nová, jak by se zdálo. V jistém smyslu tu byla vždycky. I dříve lidé, kteří chtěli žít doopravdy křesťansky, utíkali do samoty – buď do pouště, nebo do klášterní klauzury. Ale to je pouze pedagogické

řešení, nestačí se bránit vnějším vlivům, a zůstat přitom vnitřně prázdný. Je potřeba naplnit srdce Boží milostí, světlem Ducha svatého. A je-li srdce už jednou naplněno, začne vyzařovat i navenek. Potom se uskutečňuje to, co znázorňuje ruská ikona: člověk, který je naplněn Duchem svatým, vyzařuje jeho světlo a osvětluje tento svět.

V dnešních městech najdeme kina i noční podniky hned vedle nádherného gotického kostela. Tento protiklad nás už ani nepřekvapí. Patří k životu. Každý ví, že je svobodný, že může vstoupit do neonem osvětleného lokálu s lihovinami, kde mnohé duše padají dolů, nebo hned naproti gotickým portálem do šera kostela, kde se i kameny vzpírají vzhůru. Kolik takových portálů a kostelních věží dnes město potřebuje? Těžko říci. Ale kdyby tu byla i jen jedna jediná katedrála, aby se v ní poutníků zastavovali, bude dávat městu ráz a smysl. Takové je i poslání křesťanů v dnešním světě. Mají vydat svědectví, že v životě existují i jiné hodnoty než byt s výtahem a ledničkou. Nemá tedy smysl sestavovat číselné statistiky. Podobně jako v umění platí i zde, že menší počet je vždy výmluvnější než davy lidí.

*Z knihy o kardinála Tomáše Špidlíka:
Slyšet Boha v ranním vánku
Vybrala katechetka Ludmila Vránová*

ZŠ Salvátor

V novém roce 2011 zdravím všechny čtenáře našich školních příspěvků a přeji všem, aby tento rok byl alespoň o málo lepší než ten předchozí a kdyby „náhodou“ nebyl, tak budme rádi, že nebude horší. Skromnost je přece krásná lidská vlastnost. No a teď vážně. Přeji všem čtenářům nejen zdraví, štěstí a Boží požehnání, ale hlavně zdravý úsudek ve všech činnostech našeho lidského bytí.

Nejdříve bych chtěla pozvat naše příznivce a i budoucí zájemce o naši školu na Den otevřených dveří, který se uskuteční v úterý 25. 1. 2011 od 8 – 16 h. Budete si moci naši školu nejen prohlédnout a seznámit se s jejími zaměstnanci, ale také nahlédnout přímo do výuky a podívat se nejen na své vlastní děti, ale můžete si udělat úsudek o tom, jaká atmosféra v jednotlivých třídách vládne. Zvu především rodiče budoucích prvňáčků, aby nedali jen na to, co o naší škole slyšeli, protože vlastní zkušenost je nepřenositelná.

Druhou neméně důležitou akcí naší školy je **Zápis dětí do 1. třídy**. Uskuteční se v **pátek 4. 2. 2011 od 8 – 17 hodin**. Tento den je slavnostním dnem i pro mou rodinu, protože i můj nejmladší syn se stane v září členem nové party prvňáčků. A jak už je mi ze všech stran předem oznamováno, bude tato parta stát za to. Přeji všem budoucím prvňáčkům, aby si svůj velký den zápisu pořádně užili a těšili se do školy, protože my se na ně také těšíme.

I letos na 1. i 2. stupni proběhne lyžařský výcvik. Mladší děti ve dnech 2. – 3. 2. a pak od 7. – 9. 2. budou zdolávat svah na Trojáku a žáci 7. ročníku se ve dnech 21. – 25. 2. 2011 vyřádí na svazích Karolinky a Soláně.

Lenka Adámková

V pondělí k nám do školy přijely děti ze Slovenska. Vystupovaly společně s naší školou na Benefičním koncertě. Po koncertě jsme si vzali dva kluky, Ondreje a Jaroslava, k nám domů na noc. U nás to bylo romantické, nešla elektřina, a tak jsme večereli a povídali si při svíčkách. Ráno jsme kluky dovezli do školy. Opět jsme se viděli až večer na bazéně. Moc se nám to všem líbilo. Večer jsme hráli hry a povídali si. Brzy jsme si na sebe zvykli a myslím si, že i klukům se u nás líbilo a dobře jsme si rozuměli. Rychle to všechno uteklo, a tak jsme se ve středu rozloučili a kluci odjeli domů.

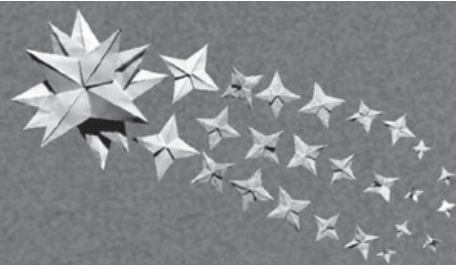
Petr Pavela 8. ročník

Výstava betlémů

Ve středu 5. 1. 2011 se naši prvňáci a druháci vydali do Velkých Karlovic na výstavu, která je součástí programové nabídky Karlovského muzea. Navštívili Výstavu betlémů (dřevěné, látkové, z vizovického pečiva, vlněné, jeden perníkový - velký). Nejstarší betlém byl dřevěný – mechanický a jeden dokonce s hudbou. Součástí muzea je Karlovský betlém – velmi starý a vzácný, vyrobený ze dřeva a ovčí vlny. Po prohlídce betlémů si prohlédli Karlovské muzeum – jak se dříve žilo a pracovalo, pomůcky na venek i na doma. Zajímavé byly čtvery druhy sáněk, kolébka, pec aj., zaujaly i vánoční stromečky zdobené háčkovánými ozdobami, pomeranči a mašličkami. Všemi částmi muzea byli provázeni paní Kolandovou. Poté následovala prohlídka kostela ve Velkých Karlovicích, v němž je pan Jaroslav Batóg seznámil s historií a zajímavostmi tohoto 300 let starého chrámu. Na závěr se všichni pomodlili, prohlédli si betlém v kostele a odjeli zpět do školy. Za bezpečnou dopravu tam i zpět děkují firmě Zdeněk Svoboda.

Ludmila Černochová

Tříkrálová sbírka 2011

My tři králové jdeme *My tři králové jdeme k vám, šťastlí zdraví*

Výsledky výnosu Tříkrálové sbírky 2011 v oblasti Valašskomeziříčska-Kelečska

1. Branky	- 18.202,-	(loni 18.126,-)
2. Police	- 12.649,-	(loni 13.481,-)
3. Loučka	- 19.131,-	(loni 19.155,-)
4. Podolí	- 5.202,-	(loni 4.627,-)
5. Kunovice	- 19.020,-	(loni 20.213,-)
6. Kladeruby	- 12.507,-	(loni 12.441,-)
7. Choryně	- 15.163,-	(loni 14.798,-)
8. Valašské Meziříčí		
	(včetně místních částí) - 388.724,-	(loni 381.673,-)
9. Lešná	- 57.562,-	(loni 60.252,-)
10. Kelč	- 62.444,-	(loni 62.885,-)

**CELKEM ZA LETOŠNÍ ROK JE VÝTĚŽEK V OBLASTI
VALAŠSKOMEZIŘÍČSKA-KELEČSKA 610.604 KČ
(což je o 2.953 Kč více jak loni)**

DĚKUJEME !

www.trikralovasbirka.cz

SNADACE
ČESKÉ SPORITELNY

Podrobné výsledky

Valašské Meziříčí (včetně místních částí)

Číslo pokladničky	Výtěžek	Jméno vedoucího skupinky
231	4 907,00	Jan Gilar
234	3 309,00	Pavel Žilinský
207	3 330,00	Irena Ševčíková
232	6 372,00	Jiří Kudálka
215	4 957,00	Karolina Kramolišová
283	3 017,00	Jiří Kuběja
224	9 236,00	Roman Král
233	6 735,00	Jana Tvarůžková
201	8 363,00	Michal Perutka
203	10 415,00	Alena Vráželová , + 1 EURO
285	3 201,00	Monika Hlíšerová
288	2 590,00	Martina Balážová
218	10 066,00	Pavel Kutálek
257	5 380,00	Renata Pernická - Lhota u Choryně
193	5 516,00	Kateřina Petrová
196	4 430,00	Tomáš Pavelka
194	6 460,00	Pavla Palátová
291	1 449,00	Marek Kotrady
245	6 554,00	Jiří Hrabovský , + 5 SK
242	9 497,00	Eliška Štefková

192	7 119,00	Jana Baričiak
219	4 981,00	Michal Tureček
206	7 801,00	Josef Vojtášek
205	5 322,00	Ladislav Haiker , + 5 SK
241	5 052,00	Pavel Přádka
204	1 829,00	Jaroslav Kořistka
238	5 885,00	Radka Pobořilová
210	9 870,00	Alois Žilinský , + 4 pence
209	5 928,00	Jiří Lev
247	8 298,00	Stanislav Matyska
243	6 426,00	Monika Holešovská
282	1 406,00	Radim Pecha
237	1 482,00	Xenie Šandorová , + 2 EURA
287	11 907,00	Markéta Žilinská , + 2 SK
286	4 768,00	Jana Bártková
290	607,00	Štefan Pecha
244	3 608,00	Ondřej Fojtik
236	6 967,00	Vojtěch Trusina
220	3 069,00	Jaroslav Pavla
200	11 219,00	Radim Pospíšil
227	4 649,00	Hana Lipová
228	4 054,00	Věra Hoffmanová
199	6 301,00	Marie Chudá
284	779,00	Nikola Škařupová
246	6 407,00	Pavlna Baričiaková , 1,20 EURO
223	7 381,00	Zdenka Perutková
248	738,00	Michaela Mužíková
198	13 468,00	Barbora Denková , + 1 EURO

281	6 576,00	František Lev
197	8 533,00	Radek Chovanec
225	8 367,00	Pavel Stefan , + 1 stravenka
208	5 226,00	Ludmila Baruchová,+4SK+2dináry+5EUR
195	6 374,00	Stanislav Trusina
222	12 956,00	Ludmila Žnivořová
217	4 400,00	Anna Pavelková
221	4 364,00	Anna Adámková
239	4 058,00	Jan Hlavica
235	4 703,00	Beata Bothová
211	6 059,00	Helena Skypalová
258	5 000,00	Jana Hadašová - Lhota u Choryně
240	4 234,00	Jana Rušarová
229	2 855,00	Alois Folvarečný
226	7 859,00	Anna Žilinská ml.
202	9 225,00	Ludmila Mařicová
289	1 178,00	Anna Žilinská st.
214	5 546,00	Marie Bajarová , + 1 Norská koruna
212	2 466,00	Eva Meixnerová
230	5 640,00	Veronika Jedelská , + 1,4 EUR

Branky

176	4 049,00	Jana Kučňá
177	5 978,00	Markéta Marková
174	4 338,00	Milena Včelářiková
175	3 837,00	Pavla Sedláčková

Police

250	3 800,00	Marie Černochová
249	2 675,00	Miroslav Kašík
251	2 544,00	Antonie Foltýnová
252	3 630,00	Věra Gardianová

Loučka

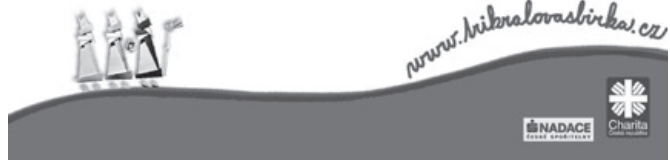
178	3 761,00	Jarmila Čajanová
179	5 390,00	Marie Kundrátová
180	4 264,00	Karolína Kundrátová
181	5 716,00	Zuzana Kobilhová

Podolí

51	5 202,00	Irena Kundrátová
----	----------	------------------

Kunovice

185	2 291,00	Iveta Fabíková
186	4 440,00	Jitka Martinková
187	4 902,00	Vladimíra Kuchaříková
188	2 850,00	Anna Sehnalová
189	4 537,00	Zdenka Černochová

Kladeruby

111	6 295,00	Anna Kopřivová
112	6 212,00	Lucie Škařupová

Kelč

95	0,00	nemoc, nepoužita
105	4 920,00	Jiříčková Kamila, Kelč
104	3 535,00	Aneta Pitrunová, Kelč
110	1 980,00	Libor Zdráhala, Kelč
190	1 620,00	Jiří Záborský, Kelč
96	2 582,00	Dagmar Holčíková, Babice
99	2 833,00	Tomáš Perutka, Kelč
106	5 009,00	Zuzana Valuchová, Kelč
109	8 403,00	Dagmar Málková, Kelč
107	2 057,00	Karla Hlavicová, Kelč
97	2 499,00	Lucie Vaničková, Lhota u Kelče
102	3 714,00	Jiří Hlavica, Kelč
103	3 180,00	Filip Mede, Kelč
94	5 463,00	Jitka Čubová, Nemetice
108	2 647,00	Tereza Jandová, Kelč
100	3 334,00	Tereza Hlavicová, Kelč
98	5 100,00	Marcela Plesníková, Komárovice
101	3 568,00	Dorota Hlavicová, Kelč
x	0,00	nepoužita, neočíslovaná

Chorvč

47	3 637,00	Lucie Beková, + 5 EUR
48	3 754,00	pan Grygařík
49	3 786,00	Petr Sedlár, + 1,70 EUR
50	3 986,00	Jan Rimbala

Lešná

52	3 020,00	Jitka Valášková, Lešná
53	3 640,00	Lucie Hegarová, Lešná
54	3 850,00	Ludmila Davidová, Lešná
55	2 050,00	Jaromír Remeš, Lešná
56	2 970,00	Stanislav Kovařík, Lešná
57	3 607,00	Radomíra Čaputová, Lešná
58	2 300,00	Olga Jiříčková, Vysoká
59	2 442,00	Ludmila Čaputová, Vysoká
60	4 655,00	Radomíra Petřů, Lhotka n.B.
61	3 229,00	Ludmila Holeňová, Perná
62	3 544,00	Marie Skypalová, Perná
63	3 122,00	Milada Podzemná, Příluky
64	3 610,00	Zdeňka Holíková, Lešná
66	3 500,00	Milan Kološ, Lešná
65	254,00	Marcela Bučková, Perná
46	4 370,00	Zdenka Pavelková, Jasenice
44	3 574,00	Helena Večeřová, Jasenice
45	3 825,00	Daniela Hasalíková, Jasenice

Tříkrálová sbírka, která se uskutečnila ve městě Valašské Meziříčí a okolí sobotu 8. ledna již po jedenácté, se opět setkala s velkým ohlasem. Ve zdejším mikroregionu se vybralo přesně 610.604 Kč, což je o 2.953,- Kč více než v loňském roce. V samotném městě Valašské Meziříčí se letos vybralo 388.724 Kč (loni to bylo 381.673 Kč).

„Chtěli bychom poděkovat všem, kteří koledníkům přispěli do zapечатých pokladniček. Odhadovali jsme, že letos zaznamenáme po dlouhé době pokles, nicméně se ukázalo, že i přes některé méně příznivé aspekty nynější doby jsou lidé stále štědrí, solidární a nejsou k pomoci druhým lhostejní. Proto si jejich darů vážíme a při rozdělování výtěžku sbírky budeme stejně jako v minulých letech postupovat smysluplně a budeme umět reagovat na situaci lidí, kteří se dostali do velmi nepříznivé životní situace,“ řekla ředitelka Charity Valašské Meziříčí Zdislava Odstrčilová. Posláním sbírky je pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí. „V letošním roce tak peníze poputují například do další etapy rekonstrukce Azylového domu pro matky s dětmi, obnovovat hodláme dále i Denní centrum a Nočníhárnu pro lidi bez domova.

Spolupodílet se budeme také např. na zahraniční rozvojové a humanitární pomoci,“ nastínila výčet plánovaných projektů ředitelka Charity Zdislava Odstrčilová.

Milí farníci, vážení čtenáři Života farností, také touto cestou bychom chtěli upřímně a srdečně poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách a zdárném uskutečnění letošní Tříkrálové sbírky. Tato sbírka je velkým dobrovolnickým projektem, kromě zaměstnanců Charity Valašské Meziříčí je do ni zapojena především veřejnost. Veliké poděkování patří též Janě Trusínové z Oznice, která nám výrazně (jakož i loni) se sbírkou pomohla, dále o. Pavlovi a všem, kteří vycházeli do ulic jako vedoucí anebo koledníci ve skupinkách a tým, kteří do pokladniček přispěli. Sponzorsky nám velmi laskavě vyšla vstříc firma Váhala (manželé Denkovi) – občerstvení pro skupinky, pekárna Lešňanka (manželé Houzarovi) – občerstvení pro koledníčky, pan Vladimír Vaigl – občerstvení pro koledníčky. Poděkování náleží i paní Marii Haluzové z Městského úřadu Valašské Meziříčí, všem obcím a farnostem a lidem dobré vůle.

Mgr. Petr Liška, Charita Valašské Meziříčí

Fórum mládeže

Ve dnech 4. – 6. března 2011 se v Kroměříži na Arcibiskupském gymnáziu uskuteční již třetí setkání zástupců mládeže z farností naší arcidiecéze na Fóru mládeže.

Tématem tohoto ročníku je SPOLEČENSTVÍ. Cílem setkání bude znovupřipomenutí si důležitosti křesťanského společenství v životě věřícího člověka.

Proč fórum a co je jeho podstatou

Těžištěm každého fóra jsou osobní setkání a rozhovory s biskupem a také rozhovory mladých lidí ve skupinách na vybraná témata. Fórum je příležitostí uskutečnit to, o čem Jan Pavel II. hovoří v *Christifideles laici*: „Církev má mnoho co říci mladým lidem a mladí lidé mají mnoho co říci církvi.“ (čl. 46) Během posledních let se hovoří o střídání generací v daleko kratších časových intervalech, než bylo dříve obvyklé (sociologové uvádějí cca 5 let). Během pravidelně se opakujících fór mládeže má tedy otec arcibiskup možnost hlouběji poznat myšlení současných mladých lidí, naslouchat jim a také jim sdělit své myšlenky a představy o farnosti a dát jim podněty, jak přispívat k jejímu budování. Je to tedy příležitost k rozhovorům a ke vzájemnému obdarování. Je potřeba, aby mladí lidé na fóru zakusili atmosféru svobody a naslouchání, uvědomili si, že církev s nimi počítá, a hmatatelně tak zažili lásku církve.

Komu je fórum určeno, kdo se ho účastní

Zváni jsou především mladí, a to jako zástupci své farnosti. Tito delegáti jsou vysláni farářem a mají mít alespoň 16 let. Předpokládá se tedy, že mají přehled o životě a potřebách své farnosti a jsou v ní aktivní. Dále se fóra zúčastní z titulu své funkce kaplani pro mládež a laičtí zástupci mládeže za děkanáty. Jako pozorovatelé jsou zváni samozřejmě i další kněží či zástupci řeholí a institucí pracujících s mladými na území naší arcidiecéze. Také jsou pozváni zástupci Cyrilo-metodějské teologické fakulty UP.

Jak se přihlásit?

Formou písemné přihlášky, která je k dispozici ve farní kanceláři. Přihlášky je nutno odeslat nejpozději do 25. ledna 2011 na adresu: Arcidiecézní centrum pro mládež, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc (tel.: 587 405 244; e-mail: mladez@arcibol.cz). Všichni delegáti, kteří zastupují svou farnost, musí mít přihlášku podepsanou svým farářem.

*P. Mgr. Kamil Obr,
biskupský delegát pro mládež*

Mariánské informace

- V sobotu 5. 2. 2011 pojedou autobus do ČM Fatimy Koclířov na slavení 1. mariánské soboty. Hlavní hosté tentokrát budou paní Olga Merkovičová s jedním z kněží z Medžugorje, kteří rovněž povedou víkendový seminář Královny míru ve dnech 4. – 6. 2. 2011. Odjezd autobusu bude v 10.45 hodin od autobusového nádraží. Je nutno se přihlásit včas.
- Z dalších jarních nabídek v ČM Fatimě Koclířov vybíráme:
 - Od 3. – 6. 3. 2011 Seminář vnitřního uzdravení vedený P. Dennisem Ó Sullivan S.M.A. – misionářem WAF z Irsko.
 - Od 1. – 3. 4. 2011 Postní víkendový seminář vedený P. Petrem Dokládalem
 - Od 2. – 5. 5. 2011 Exercicie s P. Eliášem Vellou
 - Od 6. – 8. 5. 2011 Seminář vnitřního uzdravení s P. Eliášem Vellou

Na všechny tyto akce je možno se přihlásit v ČM Fatimě Koclířov, tel.: 461 543 164, Mob.: 731 646 800, 731 598 752

- Jménem rodiny i svým děkuji všem za duchovní blízkost při úmrtí mé maminky.

Václav Chládek

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Tereza Jana Běhunčíková	Nikol Cimalová
Lucie Pospíšilová	Tobiáš Jiříček
Eliška Marie Máchová	Matyáš Veselý
Tomáš Bělaška	

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Josef Kolínek *29. 9. 1943 †12. 12. 2010, Krhová 429
Pavel Říha *16. 7. 1989 †11. 12. 2010, Krhová 522
Marie Krupíková *20. 1. 1938 †14. 12. 2010, Podlesí 19
Marie Chládková *12. 10. 1928 †14. 12. 2010, Krhová - Hrádky 349
Artur Filipec *28. 6. 1925 †15. 12. 2010, Krhová 176
Krista Juráňová *5. 12. 1935 †23. 12. 2010, Bynina 20
Libuše Koláčková *25. 4. 1952 †24. 12. 2010, Zubří – Na Hůrce 119
Božena Macháňová *17. 11. 1928 †30. 12. 2010, Vrbenská 739

Život farností číslo 1, ročník XVIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jirí Dřímál.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zfvm@abidesign.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 3. neděli v mezidobí, 23. ledna 2011.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>